

מיה ומוזי

סיפור של חסד

מאת שוואטה באלה
מאוויר על ידי סחנה באלה

בעיירה גדולה גרה ילדה בשם מיה. מיה אהבה לנגן, לרקוד ולשיר. כל השכונה חיבבה את מיה בגלל יחסה העליז לאנשים. מיה הייתה מברכת אנשים בשמחה והם היו מקבלים את פניה בחזרה עם חיוך על פניהם.

יום אחד, מיה טיילה בפארק עם כוס פלסטיק של מים ושקית צ'יפס בידיה. לאחר שסיימה, היא זרקה אותם על הקרקע במקום לפח מיחזור. אחת מחברותיה של מיה, אמילי, ראתה את מעשיה, והופתעה מאוד לראות את המלטה שלה.

היא ניגשה אל מיה ושאלה, "למה זרקת את האשפה על הדשא?"

מיה הגיבה, "לא היה פח אשפה קרוב, אז זרקתי אותו לשם".

"את עדיין לא צריכה לעשות את זה, מיה. זה מזיק לסביבה". אמרה אמילי.

"אלה היו רק שתי חתיכות זבל." העירה מיה.

"האם היית עושה את זה בבית שלך? להשאיר שתי חתיכות אשפה?"

תחשבי על זה מיה, אני יודעת שבקרוב תקבלי את ההחלטה הנכונה". אז החלה אמילי ללכת חזרה לביתה ומיה התחילה לחשוב על מה שהיא עושה.

באותו לילה, מיה חלמה את החלום הכי מוזר שחלמה אי פעם. בחלומה
פנתה למיה פרה בשם מוזי.
מוזי הציגה את עצמה, "שלום מיה! אני מוזי. אל תהיה
חושש! אני צריך לדבר איתך על מה שקרה בפארק."
מיה שאלה, "למה חתיכת זבל קטנה כל כך מדאיגה?"
"מה שעשית מזיק לסביבה. בואי איתי ואנחנו
ילכו למקומות שונים ויראו איך הם מרגישים לגבי זבל".
מיה הסכימה והם התחילו ללכת בשביל.

כשהם טיילו ביער, ראתה מיה ברבור מדבר עצוב שוחה בבריכה.

מיה שאלה אותה, "מה העניין גב' סוואן?"

הברבור ענה, "יש כל כך הרבה אשפה בבריכה שבה אני אוכל ושוחה. רבים מאיתנו נותרים רעבים בגלל האשפה. הלוואי שאנשים יפסיקו ללכלך ויתחילו לעזור לסביבה."

יצורים רבים יהיו חיים ומאושרים בהשוואה לעכשיו."

מיה הייתה מאוד עצובה לראות את הברבור המסכן ולשמוע את סיפורו העצוב.

עד מהרה, מוזי ומיה טיילו לתוך היער, לשם הוביל השביל
אותם, וראה עץ חלש מאוד שענפים דקים תלויים ממנו.
מיה שאלה את העץ, "למה אתה כל כך עצוב מר עץ?"
העץ הגיב, "רבים מאיתנו הפסיקו לייצר פירות בגלל כל האשפה שמונעת מאיתנו
לקבל חומרים מזינים. רבים מאיתנו הופכים חולים וחלשים. בקרוב נעלם לנצח אם הרגל
ההמלטה הזו ימשך. אנחנו עושים כל כך הרבה למען בני האדם. אנחנו נותנים להם
פארקים לאומיים שבהם הם יכולים לראות טבע מדהים. אנחנו נותנים להם אוויר לנשימה,
עצים לבתים שלהם ומקום לבעלי חיים ולציפורים, ובכל זאת הם ממשיכים לפגוע בנו".

מיה נשברה לב לראות את העץ המסכן סובל כל כך.

לאחר שהרגעו את העץ בצורה הטובה ביותר שיכלה, מיה ומוזי ראו
ציפור ידידותית, מתייפחת על ענף עץ.
קראה מיה, "מה הבעיה הציפור? למה את בוכה?"
הציפור ענתה, "חיפשתי אוכל כשראיתי משהו על הקרקע. חשבתי
שזה אוכל שאוכל להאכיל את הגוזלים שלי.
התברר שזה זבל ועכשיו הקטנים שלי חולים. כל זה בגלל בני אדם שמלכלכים.
למה בני אדם צריכים לזרוק אשפה על הקרקע במקום לשים אותם בפח
מחזור?"

מיה הייתה כל כך המומה שהיא התחילה לבכות כשראתה את כל
הנזק שהיא הייתה חלק ממנו. היא הבינה שאם היא ואחרים ימשיכו בהתנהגות
הנוראה הזו, הסביבה תיהרס. היא הבינה שהיא עושה את זה אפילו בלי לשים
לב!

מיה קראה למוזי, "עכשיו אני מבינה מה עשיתי לא בסדר. אני צריך
להתייחס לכדור הארץ כמו לבית שלי. תודה לך מוזי שהראת לי מסביב וגרמת
לי לשים לב."

מוזי השיב, "אני שמח שאתה מבין מה אני מנסה לעשות
אמר. זכור להיות תמיד אדיב ולשמור על הסביבה!"

כשהאזעקה צלצלה, מיה התעוררה בהירה יותר ושמחה יותר כי היא ידעה איך להפוך את כדור הארץ למקום טוב יותר. מיה פתחה מועדון סביבה ושיתפה את הידע שלה על שמירה על איכות הסביבה. כשהיא הרימה את מבטה לשמיים, מיה ראתה את מוזי מחייך אליה למטה.

הסוף

על היוצרים של מיה ומוזי:

שווטה באלה הייתה בת 10 בשנת 2020 כשכתבה את "מיה ומוזי" ותלמידת כיתה ה' בבית ספר מקוון - בית ספר לורל ספרינגס.

סהאנה באלה, אחותה של שווטה, איירה את הסיפור כשהיא בת 15 ותלמידת כיתה ט' בבית הספר התיכון לינברוק בסן חוזה, קליפורניה.

עבודות החסד שלהם עבור Moozie - Children's Kindness Network הן:

סיפורים:

- מיה ומוזי
- קסם החסד של מוזי
- המילים החיוביות של מוזי
- מוזי והקרקס

שיר:

- שיר מוזי

חידות:

- Moozie חיפוש מילים
 - לפענח את המילים
- פוסטרים (נוצרו מוקדם במהלך מגיפת קוביד):
- מוזי אומר ללבוש מסכה
 - מוזי רוחצת ידיים

מוזי וקשת בעיר נוורגרין

מאת קולין בארסה

כל הזכויות שמורות

הוצאת רשת חסד ילדים

www.moozie.org

מוזי וקשת בעיר נורגרין

מאת קולין בארסה

מוזי הפרה חביבה ככל האפשר. אף יצור אחר אינו טוב ממנה. היא שיחקה בעדינות עם העגל קשת בוקר אחד כשהדואר הגיע. החוואי טד הלך לבדוק את זה.

"מוזי, יש משהו בשבילך!" האיכר טד התקשר מתיבת הדואר. למשמע שמה, מוזי רצה אל החוואי טד, נזהרת לא לדרוך על שום דבר. החוואי טד הושיט לה מעטפה.

העיתון בפנים אמר,

מוזי היקר,

שמי טליה, ואני צריכה את עזרתך! אנא בוא לכביש 154 Attle ב-Nevergreen City.

בכנות,

טליה

אני תוהה מה ~~האמס~~ ^{האמס} מסדר, אמרה מוזי. "זה יהיה נחמד לעזור לטליה." וכך מוזי, ריינבו והאיכר טד נסעו לעיר נורגרין במשאית שלהם.

עוד לפני שהשלושה ראו את העיר, מוזי יכלה להריח את הצחנה הנוראית של Nevergreen City. זה היה נורא! ולמרות שמוזי לא אמרה את זה בקול, היא כבר רואה, אה, מריחה למה טליה כתבה. עד מהרה הם נכנסו לעיר.

בעיר מצאו את רחוב אתל. החוואי טד דפק על דלת בית 154 וטליה פתחה את הדלת. "תודה לכולכם שבאתם!" אמרה טליה בתקווה.

"אנחנו שמחים לעזור, אבל מה עלינו לעשות?" שאלה קשת. כולם חשבו.

ואז מוזי הציעה בסקרנות לתוך פח אשפה. הוא היה ריק מלבד ליבת תפוח.

"זהו זה!" מוזי נהנה בשמחה. [קולין רוצה להנפיש את הביטוי הזה בתמונה.]

"למה את מתכוונת?" שאלה טליה.

"אנחנו יכולים להשתמש בפחי האשפה כדי לאסוף את האשפה!" מוזי השיב.

"זה אולי רעיון רע," אמר קשת. "אנחנו לא יודעים איפה החומר הזה היה."

"הממ... אה! יש לי בדיוק את הדבר במשאית!" אמר החוואי טד והוציא כפפות וחוטפים מהמשאית.

לאחר שסיימו את רחוב אתל, הצוות הריע! ואז הם ראו את שאר העיר.

"לעולם לא נסיים עכשיו!" גנחה טליה. "אין מצב, לא איך!!"

"אסור לנו לוותר," אמרה מוזי. "אולי אנחנו צריכים לקבל עזרה מהעירייה."

"רעיון נהדר, מוזי! אבל איך?" שאלה טליה.

"אל תדאגי, טליה, יש לי תוכנית," מבטיחה מוזי.

מוזי הלך והלך, כל הדרך לכיכר העיר,

ולאט אבל בטוח התחיל להתמלא באוויר,

וברגע שהגוף של מוזי היה כדור ענק,

צליל קטן יצא, בהתחלה קשה לשמוע.

ואז הצליל נעשה חזק יותר ויותר

עד שזה היה גבוה מאוד וסופר צווחני

האוכלוסייה יצאה החוצה, שומעת את הצליל שהיה חדש

הצליל שמוזי השמיע, הצליל המכונה

MOOOOOO! [קולין רוצה להנפיש את המילה הזו בתמונה.]

כשהמו של מוזי נעצר, כל האנשים הלכו לעברה ושאלו שאלות. ואז טליה

יצא והסביר את הבעיה. תושבי העיר הבינו שהעיר שלהם הייתה בלגן ו

החליט לעזור.

לבסוף, כל העיר הייתה נקייה, ותושבי העיר הריעו למוזי.

"היפ, היפ הידד למוזי!"

וכך, מוזי וטליה חלקו את הפרידות שלהם.

"להתראות, מוזי," אמרה טליה.

"להתראות, טליה," אמרה מוזי. "אם אי פעם תזדקק לעזרה, אל תהסס לשאול אותנו."

וכך מוזי, קשת והאיכר טד עוזבים את ... Nevergreen City.

...למרות שמוזי חשה צורך לשנות את השם.

על הסופר:

קולין בארסה הוא ילד בן שתיים עשרה עם לב ארד, אולי כסף. הוא רצה ליצור ספר בשביל הכיף, למרות שאין לו ניסיון.

על האיכר טד:

כן, החוואי טד אמיתי, והוא יצר את המותג Moozie! הוא מאוד אדיב, והוא שמח מאוד לתת לקולין לעשות ספר של מוזי.

גב הספר:

כשמוזי, קשת והאיכר טד מקבלים מכתב ממישהי בשם טליה שמבקשת עזרה, הם יודעים שהם חייבים לעזור לה! האם מוזי וחברים יכולים לנקות את Nevergreen City? או שזה יותר מדי בלגן?

מוזי והבאג הגדול והמכוער

ביג מוזי הפרה חביבה ככל האפשר.
אף יצור אחר אינו טוב ממנה.

היא הייתה בבית באסם יום גשום אחד, כשכל השותפים שלה לדירה גועים.

החזירים נחרו והכינו פשטידות בוך.
הסוסים זרמו וטסו בגאווה.

העזים התנגשו זו בזו בכיף.
הברווז האמא הזקן צחקה "כולם רצים!"

"מה לא בסדר, אנחנו שואלים?" אמרו העזים ברפת.
ברווז צרח, "זה באג ואני לא מתכוון להבהיל,

אבל הבאג הזה גדול, גדול מדי לחטיף."
סוס אמר, "אני אמעוך את זה אז פשוט תעמוד מאחור."

חזירים סימנו, "אוי איכס, זה חרק גדול ומכוער עם שתי קרניים, מישוש שעירים
על ספל חיפושית שחורה!"

סוס הרים גבוה את רגלו שרירית ורזה, פרה צעקה, "מוזי! בוא מהר למקום!"

מוזי קראה, "תפסיק!" כשפרסת הסוס התרסקה על הקרקע.
כל החיות עצרו את נשימתן, התאספו סביב.

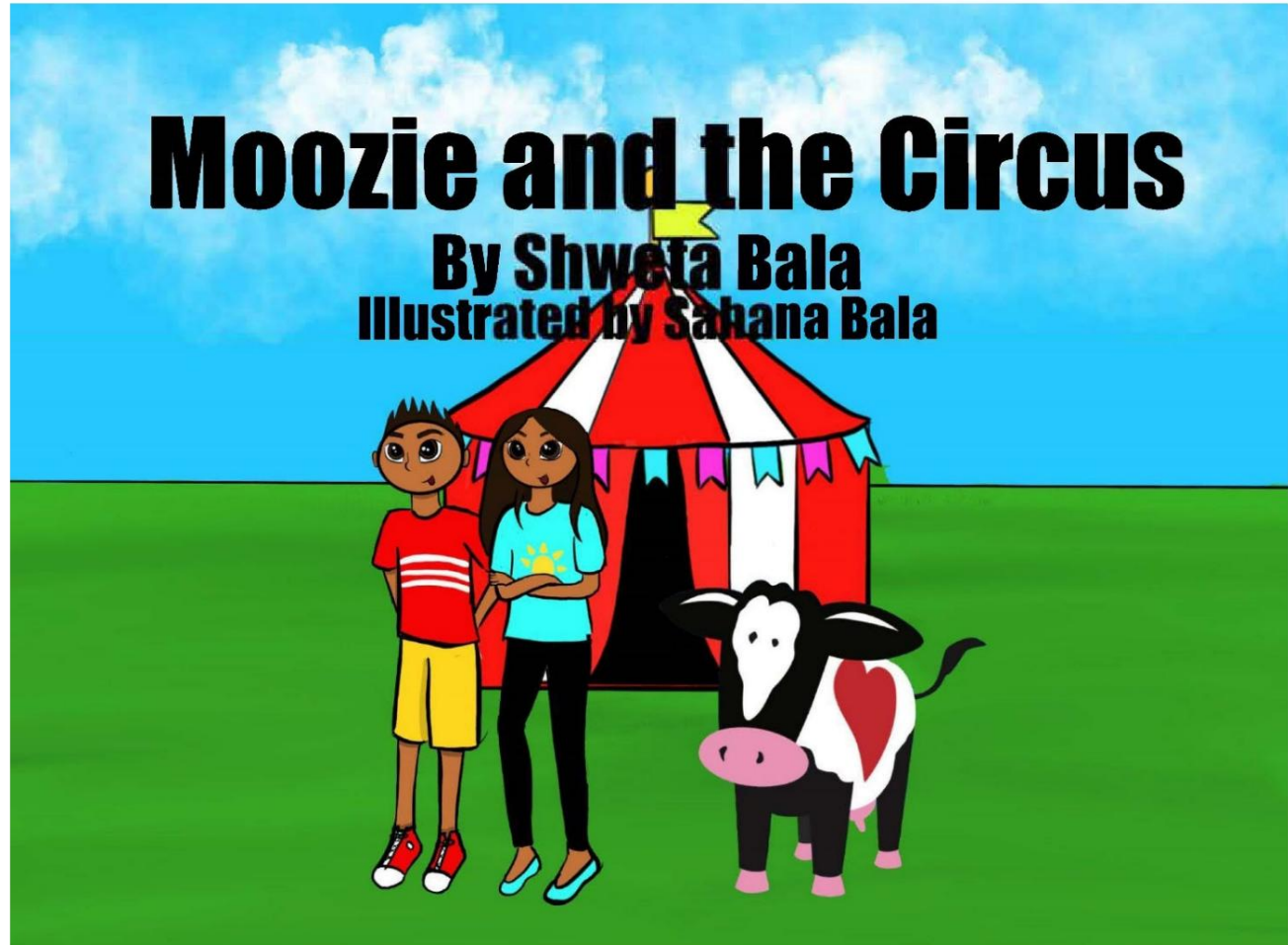
מוזי דחפה בעפר והבאג הגדול זחל החוצה.
כל החיות התנשמו ופלטו צעקה!

"אוי אלוהים!, אנחנו מצטערים... מוזי אמר לנו להפסיק אבל באגים גדולים הם מוזרים
ומפחידים, לא?"

מוזי התחילה בנימה העדינה והחביבה, "אי אפשר לשפוט חרקים, כמו ספרים,
על פי מראה חיצוני בלבד.

עלינו להסתכל לעומק ולראות שאפילו באגים יכולים להיות טובים.
לחפש טוב זה הכל כמו תמיד שאנחנו צריכים.

באגים יכולים להיות מועילים לכולם, תראה, יש להם את המקום שלהם על פני כדור
הארץ בדיוק כמוך, בדיוק כמוני."

מוזי והקרקס

מאת שוטה באלה
מאיר על ידי סחנה באלה

"סוף סוף זה כאן! תתעורר עזאן!" צעקה איאנה כשהיא זרקה את הכיסויים שלה על הרצפה.

זה היה בוקר קיץ חם ואיאנה התרגשה כי היום היה יום מיוחד מאוד. איאנה ועזאן היו תאומים. איאנה תמיד הלכה בעקבות האינסטינקטים שלה, בעוד שעזאן היה יותר הוגה הגיוני. הם אהבו לעשות הכל ביחד... הכל חוץ מלהתעורר בבקרים.

עזאן הוריד לאט את השמיכות והתמתח. "מה יש כאן? אני יכול לחזור למיטה?"

"אתה צוחק!" איאנה צעקה בהתרגשות. "היום יש לנו יום הולדת!"

עזאן התחיל פתאום לחייך רחב מאוד.

"אוי! כל כך חיקיתי ליום הזה! בוא נרד ונאכל

ארוחת בוקר ולאחר מכן תהנו הרבה!" קרא עזאן.

איאנה ועזאן התחילו ללכת יחד, וחשבו על כל הכיף שעומד להיות להם.

בכל שנה, ביום הולדתם, הוריהם לקחו אותם ללכת לצפות בקרקס
האהוב עליהם: קרקס הכיף.

"מופע יום ההולדת הזה הולך להיות הטוב ביותר עד כה!" קראה איאנה
בעודה זוללת את הפנקייקים שלה. "שמעתי שהם עושים מופע מיוחד עם
פילים!"

אבא שלהם ענה, מחייך, "יש גם עוד דבר אחד שכן
להפוך את הטיול הזה לטוב ביותר עבור שניכם. מותר לנו ללכת מאחורי
הקלעים ולפגוש את מאמני הקרקס!"

איאנה כמעט הפילה את הצלחת שלה מהשולחן כששמעה את זה. הם
שניהם היו כל כך להוטים ללכת. הצמד אכל במהירות את ארוחת
הבוקר שלהם ופנה למכונית.

כשהם הגיעו לשם, הייתה להם שעה לפני תחילת ההופעה, אז הם החליטו לסייר במקום. בזמן שהם הסתובבו, ראה עזאן סנאי עייף על הקרקע שלא יכול לזוז.

איאנה ועזאן רצו מיד לעזור לחיה המסכנה. הם הרימו בעדינות את הסנאי והניחו אותו על מצע רך של דשא בצל.

איאנה קיבלה בקבוק מים וכמה בלוטים על האדמה, והניחה אותם מול הסנאי. עד מהרה החל הסנאי להתמתח וללגום מהמים. ואז זה קיבל קצת אנרגיה והתחיל לזוז. פרה אכפתית בשם מוזי ראתה את הפעולות האלה מהשיח שבו הסתתרה בקרבת מקום וידעה שאיאנה ועזאן הם האנשים שעומדים להציל את החיות שעברו התעללות בקרקס. מוזי החליטה לחכות עד שהתוכנית תסתיים ואז לדבר איתם.

כשהווילונות נפתחו, איאנה ועזאן נדהמו לראות הפילים מתגלגלים על הכדורים, החיות קופצות לתוך חישוקים, והאקרובטים עושים עמידות ידיים רבות. אחרי הופעה מרהיבה, איאנה ועזאן אמרו להוריהם שהם יחזרו בעוד כמה דקות ויצאו אל מאחורי הקלעים, שם ראו את מוזי. אזאן עמד לצרוח, אבל מוזי עצרה אותו והציגה את עצמה.

מוזי אמרה בשלווה, "שלום איאנה ועזאן. בבקשה אל תפחד. אני מוזי. אמנם כיף לראות את הקרקס, אבל זה לא כיף לבעלי החיים שעושים את זה. שניכם נראים ילדים מאוד נחמדים ואינטליגנטיים. בוא איתי ואני אסביר."

עזאן היה מבולבל מדוע הקרקס פוגע בחיות ו למה הוא צריך ללכת עם מוזי אבל אחרי שאיאנה שכנעה אותו, הוא לבסוף הסכים ללכת.

כשהם הלכו רחוק יותר מאחורי הקלעים, הם הסתתרו מאחורי וילון ו
ראה את החיות מקבלות הצלפות ונפגעות כדי לבצע את הטריקים. הפילים
נאנחו והקופים צרחו.

איאנה, עזאן ומוזי נשארו זמן רב יותר והם ראו שלא מאכילים את החיות עד
שהם עשו את מעשיהם. הם שמו לב שגם החיות לא היו שמחות לעשות את
הטריקים. היה קשה מאוד לראות את הפילים שנפגעו בגלל שהם לא
מתאזנים על הכדורים החלקלקים והקופים לא קופצים דרך החישוקים
הקטנים.

איאנה עמדה לפרוץ בבכי, אבל אז העיר מוזי, "החיות האלה זוכות
ליחס כאילו הן לא יצור חי. שניכם יכולים לעזור. החיות האלה עוברות הרבה
כדי לבדר בני אדם שבאים בשביל הבילוי שלהם".

איאנה ועזאן החליטו להשתלט.
איאנה קראה, "רגע! אל תפגע בחיות!"
המאמן אמר, נבוכ, "מה אתה עושה כאן? אתה לא
אמור להיות כאן. אתה צריך להיות באזור מאחורי הקלעים של השחקן!"
עזאן קרא, "רק שמע אותנו! אתה לא צריך לפגוע בבעלי החיים."
המאמן הגיב, "החיות האלה לא יקשיבו בכלל!" אזאן
השיב, "זה בגלל שאתה לא מתייחס אליהם כמו לחיות. אתה פוגע בהם ואפילו לא
מתגמל אותם על המאמצים שלהם.
לבעלי חיים יש רגשות כמונו. האם אתה יכול לעבוד בלי אוכל או הפסקות במקום
שהוא לא בית הגידול הטבעי שלך? ובנוסף, תעשה משהו שאתה לא ממש מרוצה
ממנו?"

המאמן נאנח וחשב על זה. בסוף הוא החליט שהם צודקים.

איאנה ועזאן אמרו שניהם יחד, "זכור להיות נחמדים לבעלי חיים!"

המאמן חיך ואמר, "תודה שהזכרת לי. פעם הייתי כל כך נחמד לבעלי חיים ועכשיו תסתכל עליי! אני מצליף בהם ומרביץ להם. אני בוודאי אתייחס אליהם טוב יותר. מכיוון שאתם הילדים הזכרתם לי איך צריך להיות מאלף חיות אמיתי, האם תרצו ללטף את החיות?"

איאנה ועזאן הסכימו במהירות והם זכו ללטף את כל החיות אחת אחת. הם שמחו מאוד לראות שהחיות כבר לא יזכו ליחס רע.

בנסיעה חזרה, הם סיפרו להוריהם את כל מה שקרה.

איאנה הוסיפה, "בפעם הבאה, מה דעתך שנלך לספארי שבו החיות משתחררות בבית הגידול שלהן?"

אמא שלהם חייכה אליהם חיוך גאה. היא ענתה, "בטח. אני חושב
זו אופציה נפלאה. אגב, מה גרם לך לבחור בספארי על פני קרקס?"

"הו, זה היה רק מהחוויה שלנו מאחורי הקלעים." ענה אזאן, חושב
על מוזי.

על היוצרים של Moozie and the Circus:

שווטה באלה הייתה בת 10 בשנת 2020 כשכתבה את "מוזי והקרקס" ותלמידת כיתה ה' בבית ספר מקוון -בית ספר לורל ספרינגס.

סהאנה באלה, אחותה של שווטה, איירה את הסיפור כשהיא בת 15 ותלמידת כיתה ט' בבית הספר התיכון לינברוק בסן חוזה, קליפורניה.

עבודות החסד שלהם עבור Moozie ו-Children's Kindness Network הן:

סיפורים:

- מיה ומוזי
- קסם החסד של מוזי
- המילים החיוביות של מוזי
- מוזי והקרקס

שיר:

- שיר מוזי

חידות:

- Moozie חיפוש מילים
 - לפענח את המילים
- פוסטרים (נוצרו מוקדם במהלך מגפת קוביד):
- מוזי אומר ללבוש מסכה
 - מוזי רוחצת ידיים

מוזי מחפש מעשים אדיבים

הייתה פרה בשם מוזי,
מי היה אדיב ומתוק;
היא תחפש מעשה של חסד
אפילו ברחוב סואן!

יום אחד בנסיעה היא מצאה חיית
מחמד פצועה; אבל היא ראתה גם
ילד קטן, שקרא לוטרינר.

מוזי ראתה את המעשה הטוב הזה,
וחשבה שהמעשה הזה חביב, היא
הסתכלה על הילד הקטן, וזכרה אותו
במוחה.

מוזי המשיכה במסעה, דרך הדבורים
הצורבות; עד שמצאה מעשה חסד,
במקום שבו ילדה טיפלה בעצים, מוזי
הבחינה במעשה הזה, והייתה מרוצה
ומרוצה, היא ציינה את הילדה והמשיכה
הלאה, בנחת.

מוזי דחפה את הדשא המסוקס, רוצה להרים
אותו עם גלגלת, אבל עד מהרה היא מצאה כפר,
שבו ילד הגן על חבר מפני בריון.

מוזי ראתה את המעשה הזה, וגם
הייתה מרוצה מאוד, היא רשמה את הילד,
ועברה למקום חדש.

מוזי חיפשה וחיפשה, ועד מהרה מצאה
מעשה, שבו בחורה סיפרה לעצמה דברים
טובים, מה שהשפיע לטובה.

מוזי התרגשה מאוד מהמראה, וגם הייתה
מרוצה, היא רשמה את הילדה, וזזה מהמקום
שהילדה דיקלמה.

מוזי הייתה שמחה מאוד, והמשיכה
לחפש מעשה חדש, היא עדיין מחפשת עד היום,
האם היא יכולה למצוא מעשה ממך?

על היוצרים של כמה יצירות עבור רשת חסד הילדים:

שווטה באלה הייתה בת 10 בשנת 2020 כשכתבה את העבודות הללו ותלמידה בכיתה ה' בבית ספר מקוון -בית ספר לורל ספרינגס.

סהאנה באלה, אחותה של שווטה, איירה את הסיפורים והפוסטרים כשהיא בת 15 ותלמידת כיתה ט' בבית הספר התיכון לינברוק בסן חוזה, קליפורניה.

עבודות החסד שלהם עבור Moozie - Children's Kindness Network הן:

סיפורים:

- מיה ומוזי
- קסם החסד של מוזי
- המילים החיוביות של מוזי
- מוזי והקרקס

שיר:

- מוזי מחפש מעשים אדיבים

חידות:

- Moozie חיפוש מילים
 - לפענח את המילים
- פוסטרים (נוצרו מוקדם במהלך מגפת קוביד):
- מוזי אומר ללבוש מסכה
 - מוזי רוחצת ידיים

ההרפתקה החביבה של מוזי
מאת ג'יין מורטון
בסיוע איכר טד ומוזי
מאירת על ידי ג'יין רויז

[עמוד 2]

ביג מוזי הפרה חביבה ככל האפשר.
אף יצור אחר אינו טוב ממנה.

[עמוד 3]

היא עומדת ומצליפה בעדינות את הזבובים עם זנבה, בעודה
מתבוננת בשלושה ברווזונים משחקים ליד השביל.

[עמוד 4]

היא שומעת משהו מגיע ומעקמת את אוזניה.

[עמוד 5]

עכשיו מה זה צליל הטיפוף הזה שהיא שומעת?

[עמוד 6]

פעילות הפרסה של בקר. העדר בתנועה.

[עמוד 7]

היא בדרכה אל העמק למטה.

[עמוד 8]

הבקר מריחים מים ומגבירים את מהירותם.

[עמוד 9]

טרוט שזז במהירות הופך במהרה לטיפוס.

[עמוד 10]

אם מוזי לא יצליח להפוך את כל העדר, הם ירמסו את
הברווזונים ישר לתוך האדמה.

[עמוד 12]

היא מנסה לגרש ברווזונים מהדרך, אבל הם עדיין ממשיכים
להשתולל ולשחק.

[עמוד 13]

היא מנסה להתקרב כדי להגן על השלושה.
הם לא יהיו מוגנים. הם מעדיפים לרוץ חופשי.

[עמוד 14]

"אין אף אחד אחר, אז הכל תלוי בי.
אני חייב להפוך את העדר. אני אעשה את זה", היא אומרת.
העדר שמתקרב מגביר אבק.
"אני יכול להפוך את העדר. כן, אני אעשה את זה. אני חייב."

16] עמוד

היא לוקחת קצת אוויר ועוד יותר אוויר ובקרב
מוזי הגדול מתנפח כמו בלון אוויר חם.

18] עמוד]

ובדיקו כשזה נראה כאילו מוזי עלולה להתפוצץ, קול קטן בורח ממנה, וקול בהתחלה.

היא מצוירת באוויר שהיא מאוחסנת עמוק בפנים, כדי לשלוח Moosooo-לשיגיע לחלוקה.

Moosooooo שלה אוספת כוח כשהיא פורחת מהגבעה.
Mmmmmmmmmooooooo היא שואגת כל כך חזק שהעדר נעצר ועומד במקום.

20] תעמ

הדים רמים כמו רעם ממלאים בקר בפחד.
העדר מסתובב, כל אברך והגה.

22] עמוד]

הם סוטים לעבר המים בשביל חדש, בעוד שלושה ברווזונים קטנים ממשיכים באמבטיה שלהם.

24] עמוד]

הברווז האמא מנקרת, "תודה שהצלת את הצוות שלי. אף יצור אחר אינו טוב ממך."
 "אני רק פרה אחת. הכל היה תלוי בי.
 הפכתי את העדר, ואתה מוזמן", היא אומרת.

הקסם של מוזי
ספר צביעה עם הודעת חסד
מאת שרה בק
מאור על ידי קייטי אולסן

[עמוד 2]
היה היה פעם
בבית בדיוק כמו שלך גרה ילדה קטנה אמיצה עם
עיניים חומות ותלתלים.

[עמוד 3]
היא לא תמיד הייתה אמיצה -
רק פרצוף בקהל עם חבר קסום בשם מוזי הפרה.

[עמוד 4]
עכשיו מוזי היה קטיפה,
רק פרה קטנה ממולאת
עם ציר בצורת לב
של שיער על הגבה.

[עמוד 5]
אבל בכל פעם שהילדה לא הייתה בטוחה או פחדה
היא לחשה למוזי בלילה כשהיא שכבה.

[עמוד 6]
עכשיו לילה אחד היה לילדה כל כך הרבה בראש
שהיא לא יכלה להפסיק לדבר כפי שניסתה.

[עמוד 7]
ומוזי פשוט הקשיבה בהתחלה כשהיא בוכה
שהילדים בבית הספר שלה היו אכזריים ולא נחמדים.

[עמוד 8]
"הם מרושעים," היא אמרה,
"ואני יודע שזה לא בסדר אבל אני אף פעם לא לוקח
צד -
אני פשוט מצטרף".

"יש ילד אחד," אמרה הילדה,

"ושמו פין.
הוא קצת שונה -
הוא לא מתאים."

[עמוד 9]
"אני חושב שהוא נראה נחמד והייתי
רוצה להיות חברים,
אבל מה אם הילדים האחרים
מתגרים בי כמוהו?"

[עמוד 10]
"הו מוזי," היא אמרה,
"לו רק היית יודע כמה הייתי רוצה

ידעתי בדיוק מה לעשות."

[עמוד 11]
ואז פתאום בהרף עין התחיל מוזי לזהור
כמו גחלילית.

[עמוד 12]
עם בום עדין והבהוב של אור,

מוזי עמד ממש שם לעין!

גבוה כמו השידה,
רחב כמו המיטה
עם ציצת בצורת לב
של שיער על ראשה.

[עמוד 13]
"חבר שלי," מוזי מו-אד.
"ביקשת ממני עזרה
ללמוד איך להיות אדיב
לפין ולעצמך."

[עמוד 14]
"ולמדתי כמה טריקים
בחיי כפרה,
אבל אני אגיד לך את האמת -
אתה כבר יודע איך."

[עמוד 15]
"כשהעולם לא נחמד

ואתה לא יודע מה לעשות,
תחשוב איך אתה רוצה
כל העולם לטפל בך."

[עמוד 16]

"זה כלל פשוט שקל לבדוק.

רק תקשיב ללב שלך -
אתה תגלה שהוא יודע הכי טוב."

הדמעות של הילדה הקטנה יבשו על
סנטרה

כשהיא הרימה את מבטה אל מוזי
ואמרה בחיוך,

[עמוד 17]

"האם זה באמת כל כך פשוט בסופו
של דבר?

זה בטוח יהיה נחמד
שיהיה לך חבר חדש."

[עמוד 18]

"אתה יודע, חשבתי

אולי אשאל את פין
אם הוא ירצה לשבת איתי בארוחת
צהריים מדי פעם."

[עמוד 19]

ומוזי נזפה ועיניה נצצו בהירות

כמו שהיא צחקה ואמרה
"אתה יודע, אני חושב שהוא יכול!"

[עמוד 20]

הילדה כרכה את זרועותיה סביב
צווארה הרך של מוזי ולחשה, "תודה
שהיית חבר שלי."

[עמוד 21]

"אוי ילד, מוזי מו-אד,

"זה העבודה שלי, אחרי הכל -
להיות כאן כשאתה צריך אותי,
לבוא כשאתה מתקשר."

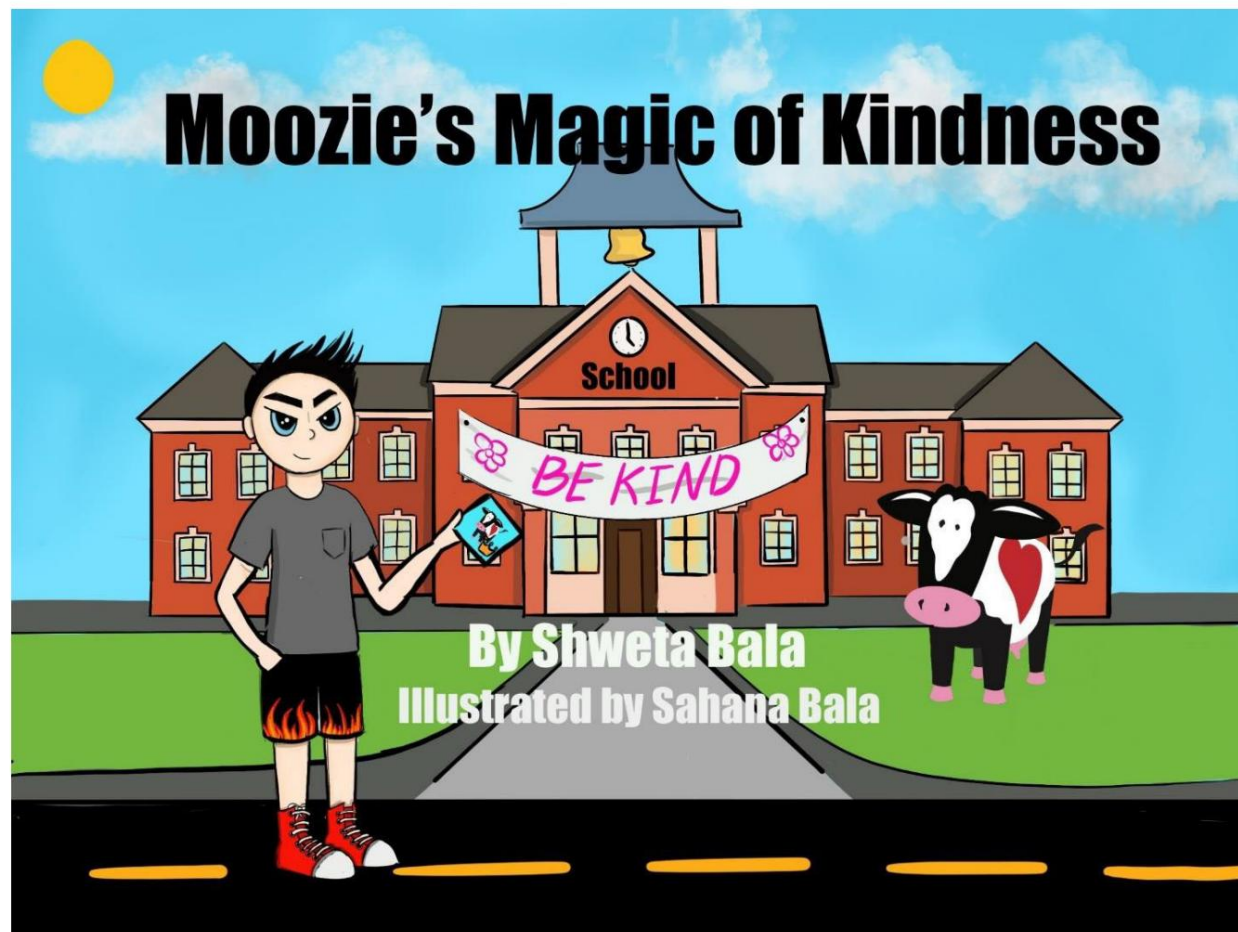
[עמוד 22]

"פשוט תן ללב שלך לשיר

ואני אהיה כאן,
אז להתראות לעת עתה..."
ומוזי נעלם!

[עמוד 23]
הילדה נותרה אוחזת בפרה קטנה בלוייה
עם קווצת שיער בצורת לב על הגבה.

[עמוד 24]
והיא חייכה כשהניחה לעצמה
להיסחף למיטה,
חולמים על קסם ומכירים חברים
חדשים.

קסם החסד של מוזי

תהיה אדיב

מאת שוואטה באלה
מאוויר על ידי סחנה באלה

"תייג, אתה זה!" צעק מקס כשרץ על פני מגרש בית הספר בהפסקה.
זה היה יום נעים ושטוף שמש, עם כל כך הרבה דברים לשחק איתם אחר
צהריים אחד.

מקס התרוצץ ושיחק כשפתאום הוא ראה א
ילדה קטנה מועדת ונופלת על הקרקע. כל הספרים שהחזיקה מפוזרים על
הארץ. הספרים נרטבו מטל הבוקר על האדמה. במקום לעזור לה לקום
כמו אדם אדיב, מקס התחיל לצחוק עליה וללעוג לה על כמה שהיא
מגושמת. הילדה התחילה לבכות והיא הלכה. לאחר שעה, מקס נקרא
למשרדו של המנהל.

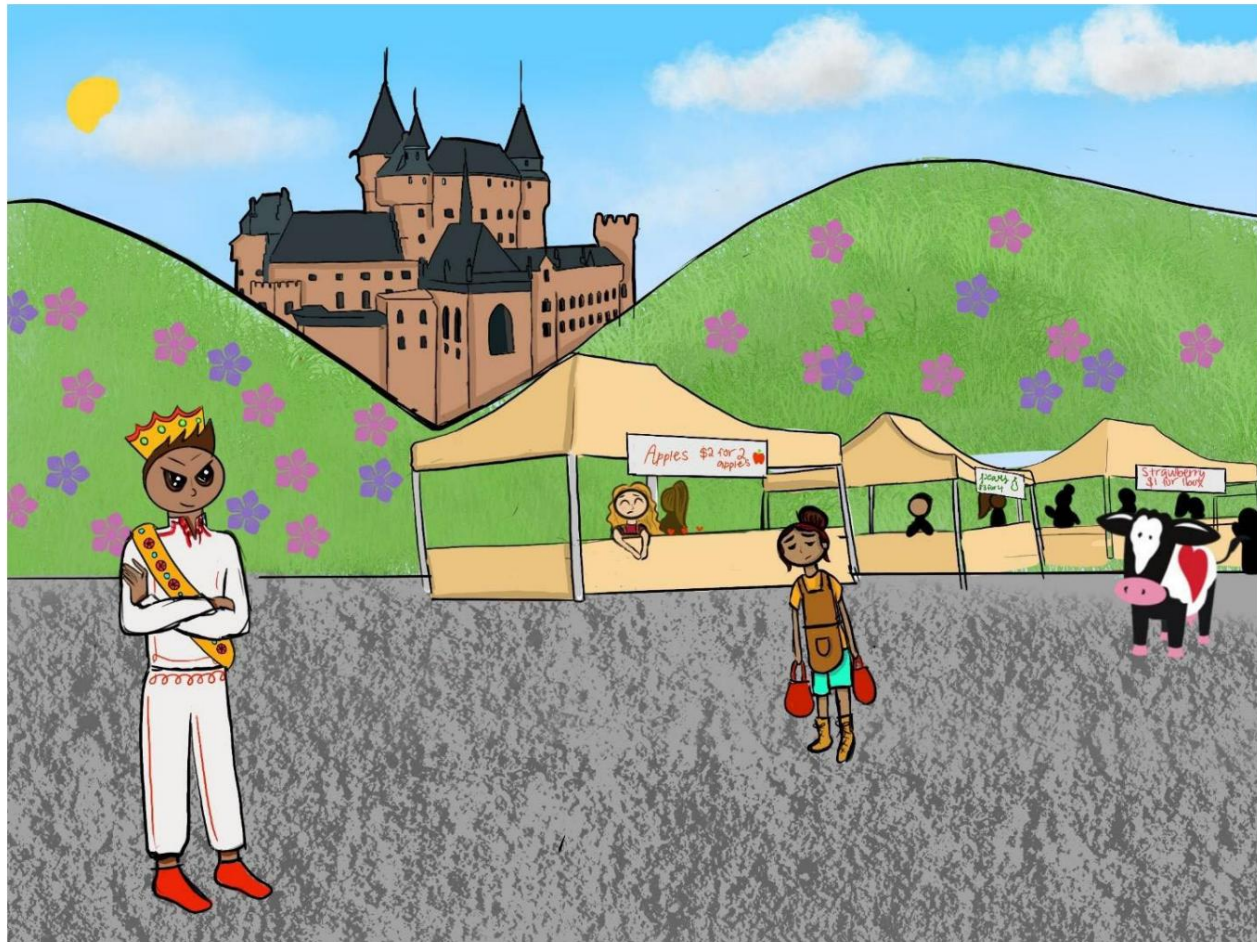
כשמקס הגיע, המנהל האגנס גרם לו להסביר את המצב. כשהוא סיים, היא שאלה אותו, "למה צחקת עליה במקום לעזור לה?"

מקס ענה, "היא הייתה ממש מצחיקה כשהיא מעדה על הסלעים."

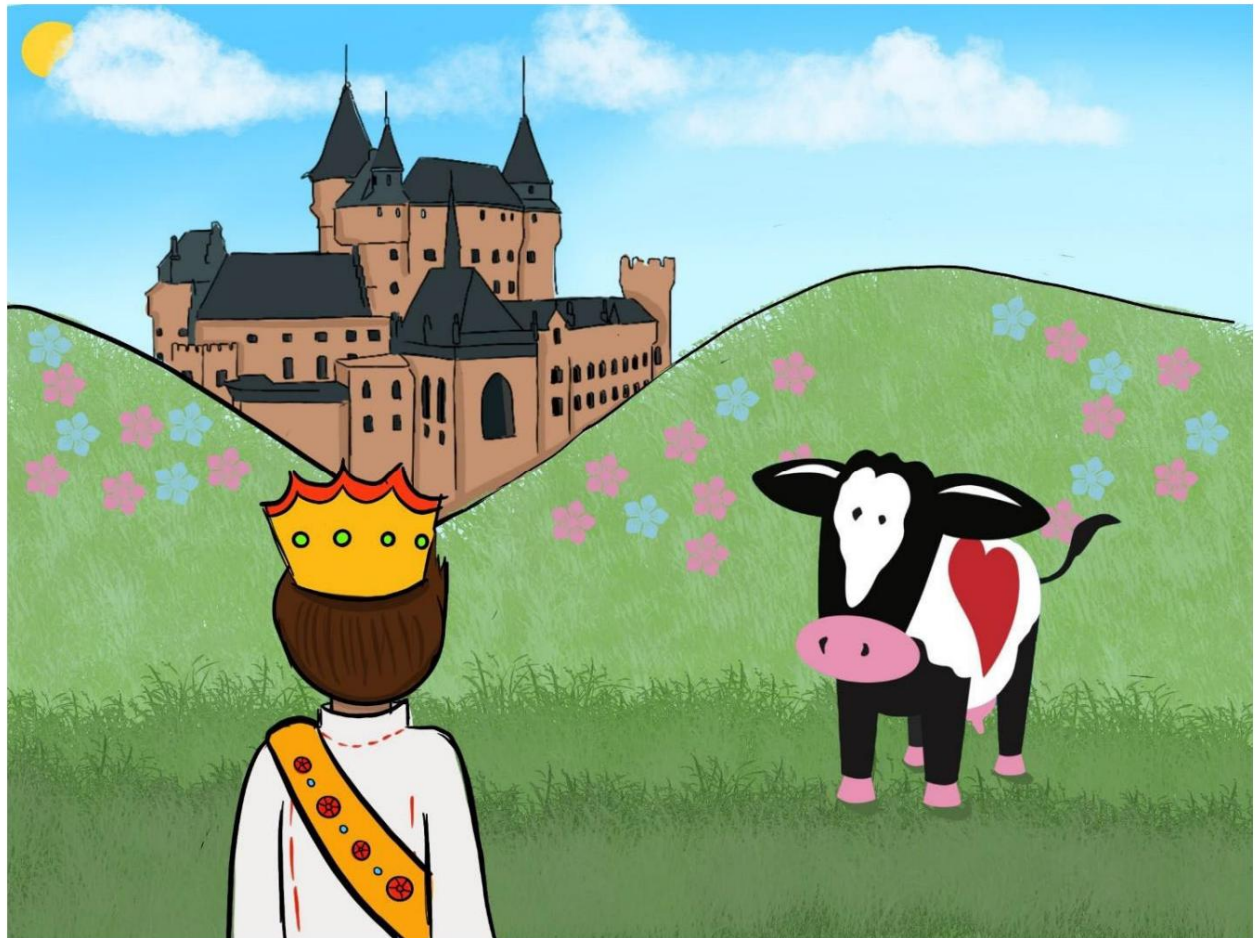
"אתה לא צריך לעשות את זה מקס. אם היית במצב שלה, גם אתה היית מרגיש מאוד פגוע. אתה צריך להראות טוב לב לאחרים. לפני שאתה עוזב, הנה ספר שאני מציע לך לקרוא. אתה יכול ללכת עכשיו." עצבני, מקס עזב את המשרד וחזר לכיתה.

מאוחר יותר באותו ערב, כשמקס סיים את עבודתו בבית הספר, הוא נאבק להחליט אם לקרוא את הספר שהמנהל נתן. אני מניח שאקרא את הספר, כי אין לי עוד מה לסיים. מקס חשב. הוא פתח את הספר והתחיל לקרוא. הסיפור התחיל כך:

פעם, בממלכת החסד, חי נסיך, בשם הנסיך ליאם, שחשב שהוא טוב יותר מכולם. פעם הוא היה מאוד לא אדיב וביקר את תושבי הכפר. כל יום הוא היה מתפאר בארמון, ובאופן שבו היו לו כל כך הרבה מותרות. ואז, הוא היה מתחיל להקניט אנשים על כמה השוק מלוכלך. אנשים רבים לא אהבו את ההתנהגות הזו שלו.

למשמע התנהגותו של הנסיך, פרה חביבה נקראה
מוזי החליט לעזור לו.

כשמוזי הגיעה לשם, היא אמרה, "שלום נסיך ממלכת החסד! תושבי
הכפר שלך נעלבים מדברך. בואו נטייל בכפר כתושבי הכפר". לאחר כמה
שכנועים, הסכים הנסיך והם החלו את הטיול שלהם ברחבי הכפר מחופשים
למטיילים. הכפרית הראשונה שפגשו הייתה איזבלה.

מוזי פתחה בשיחה, "איזה יום יפה בממלכה. אתה לא מסכים? איך
הממלכה הזו? אנחנו חושבים לגור כאן".

איזבלה השיבה, "אני אוהבת ללכת ברחובות ביום שמשי בממלכת
החסד. הממלכה הזו היא מקום נפלא. האדם היחיד שאני לא אוהב כאן הוא
הנסיך. לאחרונה פגשתי אותו ובירכתי אותו בשקיקה. הוא כינה את הבגדים
שלי מטומטמים ומלוכלכים. ההערה המרושעת הזאת ממש פגעה בי. זה עצוב
שהוא לא יכול להסתכל מעבר לבגדים ולמראה שלי. בתור נסיך חשבתי שהוא
יידע יותר".

לאחר שהכירו בה הם הלכו אל כפרי אחר, ג'יימס,
ופתח בשיחה סתמית על החיים בממלכה.
ג'יימס הגיב למוזי, "אני אוהב את הכפר מלבד הנסיך.
הרגשתי פגועה ממה שהוא אמר לי. בשבוע שעבר, כששברתי את הרגל, הוא
קרא לי ארנב שמקפץ. כואב לי לראות שהנסיך שלנו קורא לאנשים דברים
רעים. עצוב שהוא לא מסוגל להזדהות עם כאב של אחרים. בתור נסיך
חשבתי שהוא ידע טוב יותר. עכשיו אם תסלח לי, אני חייב ללכת."

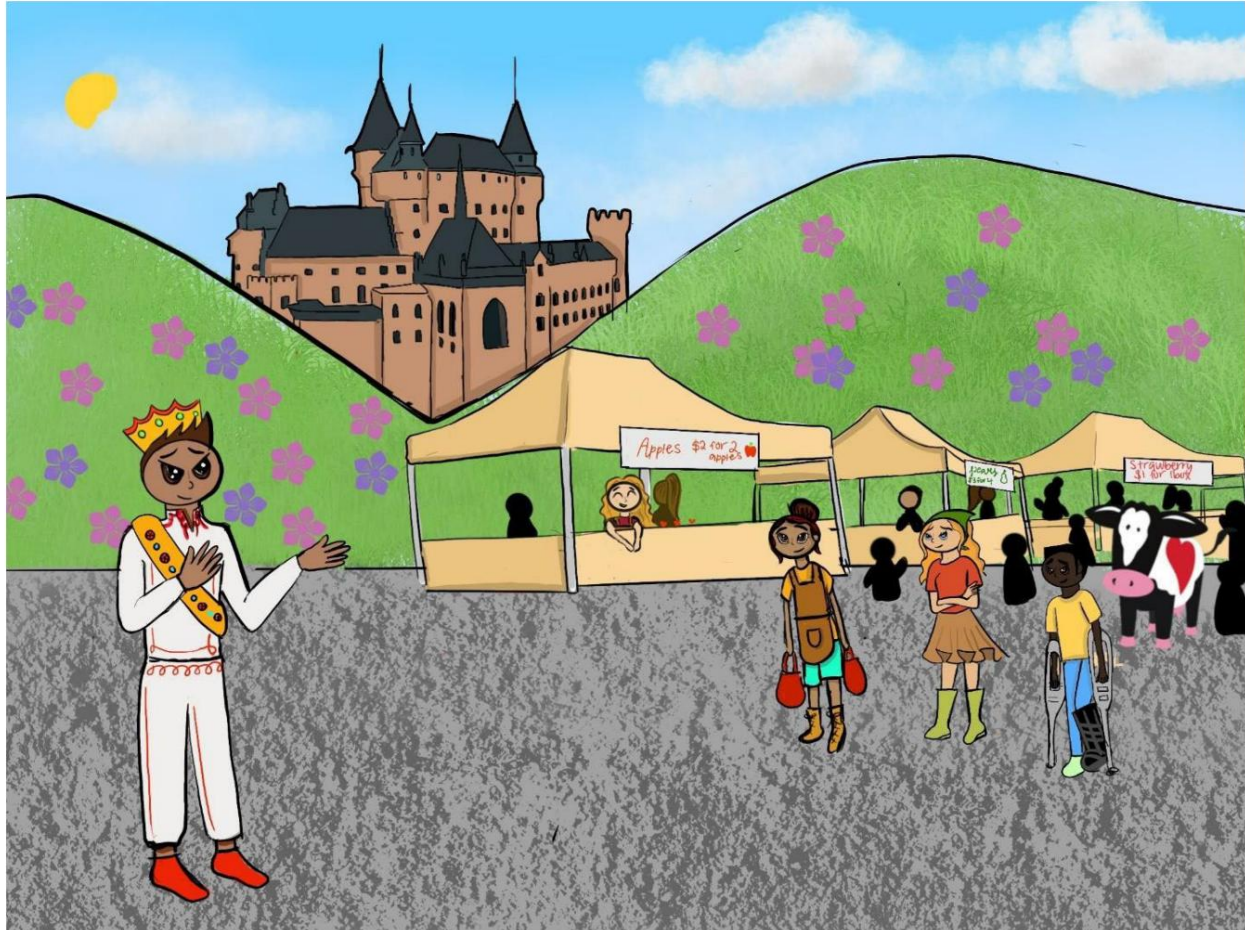

אז, הנסיך ומוזי המשיכו ללכת ופגשו את אביגיל.
אביגיל העירה, "כולם נחמדים חוץ מהנסיך. הוא באמת
רע לזולת ולעולם לא אדיב. כשאמרתי שאני עובד אצלו במטבח הארמון
ומשרת אותו כל יום, הוא אמר לי שהוא מעולם לא הבין שאני עובד בארמון
ואמר לי שנועדתי להיות משרת. עצוב שהוא מזלזל באנשים על סמך העבודה
שהם עושים ולא מסוגל להעריך עבודה קשה".

עד עכשיו, הנסיך שמע מספיק וביקש לחזור לארמון. עם שובו, הנסיך אמר, "סליחה מוזי. לא הייתי צריך להיות כל כך מרושע לכל תושבי הכפר. אם הייתי בעמדה שלהם, גם אני הייתי מרגיש ממש מוטרד. זה לא נכון לקרוא לאנשים דברים רעים. זה לא מכבד. האם אתה יכול לסלוח לי?"

מוזי סלח לו ולימד אותו להיות תמיד אדיב לאחרים.

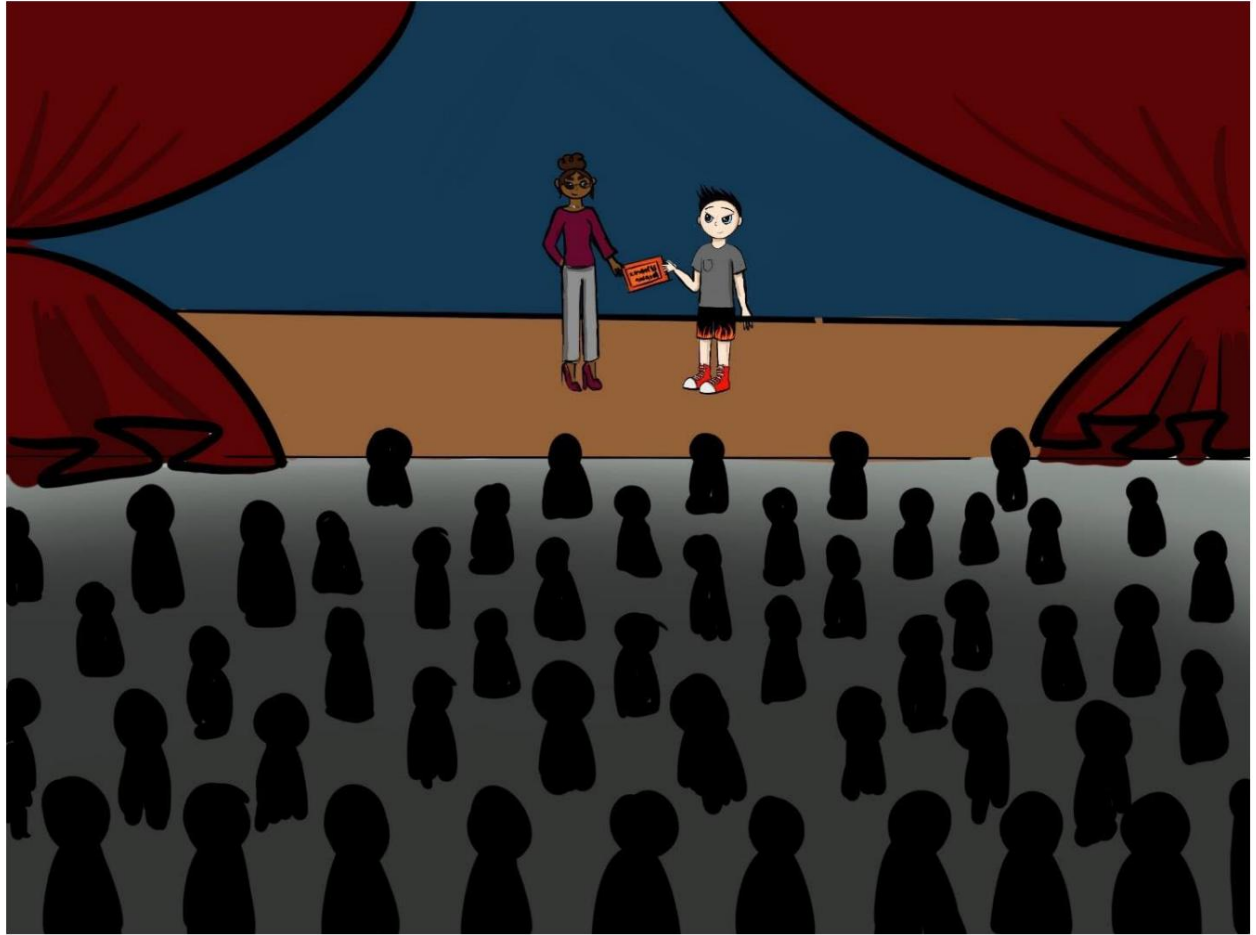

למחרת, הנסיך התנצל בפני כל השכונה,
ואמר להם שלמד את הלקח להיות נחמד ואדיב לאנשים. תושבי הכפר ידעו
שהוא למד את הלקח וקיבלו את התנצלותו. כולם בממלכת החסד חיו
באושר ועושר עד עצם היום הזה. הסוף.

מקס היה במחשבות עמוקות במשך זמן מה.

בבית הספר, מקס ראה את הילדה הקטנה יושבת על ספסל לבדה.
הוא ניגש אליה ואמר, "אני מצטער על מה שעשיתי. אני לא
יודע שפגעת באנשים כל כך קשה. אני מקווה שתוכל לסלוח לי."
הילדה הקטנה הגיבה, "אני שמחה שהבנת. זה לוקח א
אדם גדול יותר להתנצל. שמי הוא איימי דרך אגב."
"נעים להכיר אותך איימי. אני מקס. האם אתה רוצה לשחק ביחד
מתישהו?" איימי גיחכה. "בטוח. זה יהיה נהדר. ביי, מקס!"
"ביי, איימי!"

מאז אותו יום, מקס תמיד זכר את הסיפור והיה בטוח שתמיד יהיה
אדיב לאחרים. הוא עזר לאחרים כשהם היו צריכים את זה, ומעולם לא
הקניט עוד אדם אחר. כולם שמחו שהוא הפסיק להציק. באותו חודש בבית
הספר, הוא נבחר ל"פרס החסד".

*****הסוף*****

על היוצרים של Moozie's Magic of Kindness:

שווטה באלה הייתה בת 10 בשנת 2020 כשכתבה את "קסם החסד של מוזי"
ותלמידת כיתה ה' בבית ספר מקוון -בית ספר לורל ספרינגס.

סהאנה באלה, אחותה של שווטה, איירה את הסיפור כשהיא בת 15 ותלמידת
כיתה ט' בבית הספר התיכון לינברוק בסן חוזה, קליפורניה.

עבודות החסד שלהם עבור Moozie - Children's Kindness Network:

סיפורים:

- מיה ומוזי
- קסם החסד של מוזי
- מוזי והקרקס

שיר:

- שיר מוזי

חידות:

- Moozie חיפוש מילים
- לפענח את המילים

פוסטרים (נוצרו מוקדם במהלך מגיפת קוביד):

מוזי אומר ללבוש מסכה

מוזי רוחצת ידיים

הרפתקאות התזמורת של Moozie®

גילוי טוב לב באמצעות מסע מוזיקלי
מאת טום איסטון (בסיוע פארמר טד Moozie®-I)
מאור על ידי קייטי אולסן

[עמוד 3]

עכשיו בואו נשמע את הסיפור של איך Tiny Tinny Triangle הצטרפה לתזמורת BIG של Moozie!

[עמוד 4]

עכשיו כולם יודעים שמוזי הפרה חביבה ככל האפשר. אף יצור אחר אינו טוב ממנה.

מוזי עומדת לצד זבובים בעדינות עם הזנב, כשהכלי החדש ביותר של התזמורת נכנס לדלת האסם.

[עמוד 5]

ומוזי אומר, "היי, בחור קטן. מה שמך?"
"שמי, Tiny Tinny Triangle אבל כולם קוראים לי, "TT אומר למוזי.

[עמוד 6]

"למה אתה כאן?" שואלת מוזי.
TT אומר, "אני כאן כדי להצטרף לתזמורת BIG, אבל אני חושש."
"למה אתה מפחד?" שואלת מוזי.
ת"ת אומר, "כי אני קטן; קטן יותר מכל המכשירים האחרים. אני חדש. אני לא מכיר אף אחד מהמכשירים האחרים. ואני לא יודע מה הצליל שאשמיע כשאני מנגן מוזיקה!"
מוזי אומר, "ובכן, ידידי הקטן החדש, אני מכיר את כל הכלים ואני מכיר לך אותם.
נשמח לעזור לך למצוא את הסאונד שלך. בוא נעבור לקטע המיתרים!"

[עמוד 7]

כשמוזי מצביעה על צ'לו היא אומרת TT-לשצ'רלי צ'לו הוא אחד מחברי התזמורת הוותיקים ביותר.
TT לא מחכה לשמוע מה עוד יש למוזי לומר, הוא פשוט רץ אל הצ'לו ואומר, "אני טיני משולש. אתה יכול לעזור לי למצוא את הצליל שלי?"

[עמוד 8]

"עזוב אותי לבד. אני מתאמן. אני יותר מדי חשוב ועסוק מכדי לעזור לאנשים כמוך. לך לראות את אחד הכינורות הקטנים; יש להם מיתרים קצרים יותר ואוהבים דברים קטנים. אולי הם אפילו יאהבו אותך," נהם צ'רלי צ'לו.

[עמוד 9]

TT חוזר אל מוזי ואומר, "הוא לא היה נחמד במיוחד."
TT, "לא כל כלי המיתר הם כמו צ'רלי צ'לו", אומר מוזי.

[עמוד 10]

לפתע בקסטר באס צועק, "היי גבר, אל תדאג -תהיה מגניב! לא כולנו כאלה אחי! כולנו מסתדרים! ובכן, לפחות כאן בבאסלנד כולנו מסתדרים!"

[עמוד 11]

וויולה ויולה מוסיפה, TT, "בבקשה אל תשפוט את כל כלי המיתר לפי הראשון שאתה פוגש. עם זאת, צ'רלי אמר שאתה צריך לדבר עם הכינורות. הם משחקים גבוה ומהיר והם חבורה טובה וידידותית".

[עמוד 12]

אז מוזי TT והולכים לפגוש את לורטה כינור, ומוזי אומרת, "שלום, לורטה. זה החבר החדש שלי וזו החזרה הראשונה שלו, אבל הוא לא מוצא את הסאונד שלו".

"אין לך קול? למה אני זוכר כשלא היה לי צליל. אבל אז מצאתי את סוד הצליל שלי", אומרת לורטה כינור.

TT שואל, "הסוד לסאונד שלך?"

"כן, בשבילי הסוד היה הקשת שלי. הנה, אתה מנסה את זה; הקשת גורמת למוזיקה לזנק ישירות מתוכך!"

[עמוד 13]

אז TT לוקח את הקשת ומתחיל להזיז אותה על הצד הימני שלו, אבל ללא קול. TT מחזיר את הקשת ללורטה ואומר, "תודה לך, גב' כינור. אני לא חושב שהקשת היא סוד הצליל שלי".

TT, אל תדאג. אתה תמצא את הסאונד שלך. ואתה יודע מה? אתה ואני חברים עכשיו. ברגע שתמצא את הסאונד שלך, תוכל לחזור ולשחק איתנו בכל עת. מוזי, למה שלא תיקח את TT לנשיפות העץ; אני בטוח שהם ישמחו מאוד לעזור לך".

[עמוד 14]

כשהם פונים לעזוב, מוזי אומרת, TT-ל"האם אתה מרגיש יותר טוב עכשיו?"

"כן אני כן. לורטה וחברותיה היו נחמדות ואדיבות אליי, אפילו הבס הגדול היה נחמד. אהבתי את כולם"

אומר TT.

[עמוד 15]

מוזי מצביעה לעבר הקלרינט הכיסא הראשון, מסמנת TT-לללכת להציג את עצמו. TT-ואומר, "סליחה, גברתי. שמי Tiny Tiny Triangle אני מחפש את הסאונד שלי. אתה יכול לעזור לי?"

[עמוד 16]

רידה קלרינט אומרת, "יש לך קצת עצבים! אתה משולש. אתה שייך לחלק האחורי של התזמורת.

אתה יודע למה שמו משולשים בחלק האחורי של התזמורת? כי אתה לא חשוב! עזוב אותי לבד. לך תתפוס את מקומך; בשורה האחורית!"

[עמוד 17]

TT מרגישה דחויה, חוזרת לעבר מוזי, ומוזי אומרת, "בואי, חבר קטן. אני רוצה שתכירו שלישיית כלי נשיפה: בילי ג'ו פיקולו, אוליביה אבוב והובסון בסון. אני חושב שהם עשויים לעזור לך למצוא את הסאונד שלך."

[עמוד 18]

יחד הם הולכים, ומוזי אומר, "זה החבר שלי, TT. הוא חדש בתזמורת והוא צריך למצוא את הסאונד שלו".

בילי ג'ו פיקולו מצייצת במהירות, "היי, בחור קטן! לקח לי רק 10 שניות למצוא את הצליל שלי. אתה חושב שאתה יכול לנצח את השיא הזה?"

[עמוד 19]

אוליביה אבוב אומרת בשלווה, "לא אכפת לבילי ג'ו, T.T. אתה מחפש את הסאונד שלך? ובכן, לכל אחד מאיתנו יש את הצליל שלו עמוק בתוכנו. קנים הם הסוד עבור רובנו בקטע הזה. הנה, T.T. נסה את הקנה שלי. אולי זה סוד הסאונד שלך." והובסון בסון מוסיף, "כן, זה תמיד עובד בשבילי! קנים גורמים לכל העולם לרטוט ולהתעורר לחיים. קדימה נסה - זה קל! תן לזה להשתגע!"

[עמוד 20]

ת"ת לוקח את הקנה, מכניס אותו לפיו ונושף. (קול נשיפה) אבל, אין קול. אז T.T. נותן את חזר לגברת אבוב ואומר, "תודה לך, גברת אבוב, את חביבה מאוד. הקנה הוא לא הסוד. הקנה עובד יפה בשבילך, אבל זה פשוט לא עובד בשבילי." "אתה תמצא את הסאונד שלך, אני יודע שתמצא. הנה רעיון. אתה עשוי ממתכת! למה אתה ומוזי לא תנסו את קטע הברנז'ה? הם ממש לידנו!"

[עמוד 21]

בזמן T.T.-שהולך ומסתכל בקרניים, בחצוצרות ובטרומבונים הנוצצים,

[עמוד 22]

הוא נתקל בטעות בכלי גדול מאוד. T.T. נתקל בבריון התזמורת, מקס טובא. מקס טובא נוהם, "תראה לאן אתה הולך, חריקה קטנה שכמוך! לך מכאן לפני שאפוצץ אותך מחוץ לכאן!"

[עמוד 23]

ומוזי אומר, "מקס טובא, זה לא היה נחמד. הוא לא התכוון לפגוע; זאת הייתה תאונה. זה היום הראשון שלו, והוא מחפש את הצליל שלו." כשעור הפליז המבריק של מקס טובא הופך לאדום מרוב מבוכה, הוא ממלמל וגונח ומכחכח בגרונו ואומר, "אההה, סליחה על זה. לא חשבתי על אף אחד מלבדי. היי! אולי הטרומבון החלקלק והמחליק הזה יכול לעזור לך למצוא את הצליל שלך."

[עמוד 24]

טוב לזכור שמוזי אומר להיות תמיד אדיב, T.T. נעמד זקוף ואומר למקס טובא, "תודה על ההצעה הזו, מר טובא. אתה מאוד גדול ומואר. אני אלך לראות את הטרומבון ואשאל אותו אם הוא יכול לעזור לי למצוא את הצליל שלי." הגרופ מקס טובא התרכך ואמר, "תענוג שלי. בהצלחה, ילד, וברוך הבא לתזמורת."

[עמוד 25]

מוזי שואל את T.T. "האם שמת לב איך טוב לבך עזר לשנות את המנגינה של מקס?"

[עמוד 26]

בדיוק אז רמון טרומבון אומר, "היי חבר, החלק לכאן. אני רמון. כל מדור הפליז אין איתך שום בשר בקר".

ואז אווה הורן אומרת, "אתה מחפש את הסאונד שלך? הסוד לסאונד שלנו הוא הרבה אוויר ושופר. להקשיב..."

[עמוד 27]

"אני דונלד חצוצרה, אני יודע הרבה על הכל! רמון, תן TT-לא את הפומית שלך! אולי זה סוד הצליל שלו. כל מה שאתה צריך לעשות זה לזמזם את השפתיים ולנשוף חזק מאוד".

[עמוד 28]

אז ת"ת לוקח את השופר ונושף ונושף ונושף. אבל אין קול. מאוכזב, TT מחזיר את השופר לרמון טרומבון ואומר, "תודה לך, רמון, אבל השופר לא עובד בשבילי. זה עובד נהדר עבורך ועבור חברי הפליז המבריקים שלך. כולכם נשמעים כל כך טוב! זה גורם לי להיות גאה להיות נוצצת ובתזמורת הזו".

[עמוד 29]

כשהם מתרחקים אומר מוזי, TT-ל"אני כל כך גאה בך על שהשתדלת כל כך עם הפיה, ועל כך שהיית אדיב לרמון ולכל כלי הנשיפה. האדיבות שלך גורמת לאחרים להרגיש טוב." "להיות אדיב גורם לי להרגיש טוב גם", אומר TT בעוד TT מרגיש טוב עם טוב הלב שלו כלפי שאר הכלים, הוא עדיין חרד למצוא את הצליל שלו.

[עמוד 30]

הוא אומר, "מוזי, היינו במיתרים. היינו בנשיפות העץ. היינו בגזרת הברנז'ה".

[עמוד 31]

"איפה עוד נוכל לחפש את הצליל שלי?"

[עמוד 32]

"אאהה, יש מקום אחד שלא היינו בו. למה לא חשבתי על זה קודם? זה המקום שבו הם שומרים את פעמון הפרה שלי. בוא נלך לקטע כלי הקשה".

[עמוד 33]

ואז הם שומעים את ג'ק טימפני צועק, "משולש, TT חזור לכאן אחי. ברוכים הבאים לשורה האחורית שבה רובנו יכולים לעמוד ולנוע בזמן שאנחנו עושים מוזיקה. שמעתי עליך. המילה היא שאתה כלי ההקשה החדש שמחפש את הצליל שלך. הגעתם למקום הנכון; מדובר כאן בכלי הקשה. תקשיבו לחברים שלי. יש לי רעיון, למה שלא תתגלגל לראות את החבר הכי טוב שלי, קיינס. היי, קיינס! אני רוצה שתכיר את המשולש החדש והלוהט. הוא נשמה טובה, ועמוס בכישרון; עזרו לו לצאת לפעולה!"

[עמוד 34]

מוזי TT והולכים לפגוש את קיינס סנר-דראם, ממשפחת התופים המפורסמת. קיינס מברך אותם באומרו, "שלום, TT, אני קיינס. ניגנתי בלהקות גדולות, להקות קטנות, להקות צועדים ולהקות רוק. הקשיבו לקצב שלי ושל החברים שלי".

TT נדהם מכל הצלילים של קיינס וחבריו, "וואו!"

תוף צרור קיינס אומר, "כן, TT זה האם אתה יודע שהרבה מהצלילים האלה נוצרים על ידי 'תווים מגניבים' בדיוק כמוך?"

ואז קיינס מצביעה על מקצף קטן השוכב קרוב ואומר, "בדוק תבדוק את זה; TT זה יכול להיות הסוד של הצליל שלך."

[עמוד 35]

בהרים את המקצף, TT אומר, "מצאתי אותו. מצאתי את הצליל שלי!"
מוזי נהנה בשמחה כי חברתה מצאה את מה שהוא חיפש... סוד הצליל שלו. TT לא פחדה יותר.

[עמוד 36]

החלקים השונים של התזמורת היו עסוקים בתרגול קטעים משלהם, אבל בואו נראה מה קורה כשאנחנו מחברים את כולם!

[עמוד 37]

מוזי רוצה שתזכור, כשאתה אדיב אתה מרגיש טוב, האדם שאתה טוב אליו מרגיש טוב... וכל מי שרואה את מעשה החדס שלך מרגיש טוב.
אתה מבין, להיות אדיב עוזר לכולנו לנגן יחד וליצור מוזיקה יפה... לא משנה כמה אנחנו יכולים להיות שונים!